

ZDENKA DUKAT - IVAN MIRNIK

Arheološki muzej u Zagrebu
Zrinski trg 19, YU 41000 Zagreb

NEKOLIKO ZNAČAJNIH KOVOVA PRVE TETRARIJE U ARHEOLOŠKOME MUZEJU U ZAGREBU

UDK737.111:737.2(37)"02/03"
Izvorni znanstveni rad

17 numizmatičkoj zbirci Arheološkog muzeja u Zagrebu čuva se nekoliko važnih kovova - medaljona i aurea - iz vremena Prve tetrarhije. Taj je značajni materijal samo djelomice poznat stručnoj i znanstvenoj javnosti, pa se stoga u ovom radu pobliže opisuje i reproducira.

Prva je tetrarhija u numizmatičkoj zbirci Arheološkog muzeja u Zagrebu odvijek bila vrlo dobro zastupana, osobito što se tiče brončanog novca. No, *argentei* su dosta rijetki. Dok je Prva tetrarhija u brončanim i srebrnim kovovima zastupljena u cijelosti, to se u ovdje opisanom materijalu vladari svode samo na careve Dioklecijana i Maksimijana - zlatnog novca i medaljona carica i cezara u ovoj zbirci nema. Kovnice u kojima su ti medaljoni i aurei iskovani su: *Aquileia* (kat. br. 1), *Roma* (kat. br. 2-4), *Siscia* (kat. br. 5-8), *Nicomedia* (kat. br. 9) i *Antiochia* (kat. br. 10). Tri preostala primjerka očigledne su, ali vrlo zanimljive, patvorine, te će o njima biti riječ malo kasnije.

Maksimijanov *aureus* iz Akvileje (kat. br. 1) ušao je u sastav zagrebačke zbirke zajedno s velikom numizmatičkom zbirkom Nikole Plavšića iz Osijeka god. 1915. Karl Pink ga nije uvrstio među akvilejske kovove (Pink 1931: 25-26), ali ga je zato Andreas Alföldi u otisku stavio na raspolaganje autorima RIC VII, te je taj primjerak novca uvršten u katalog sa četvrtim stupnjem rijetkosti (RIC VII, 311, 4). Maksimijanov portret na licu zlatnika razlikuje se od kasnijih, na kojima je njegov profil lako prepoznatljiv. Avers pokazuje slabija oštećenja od udarca, a revers imade više ogreblina.

Iz same rimske kovnice tri su medaljona, odnosno svečana kova iz godine 293. (kat. br. 2-4), jedan Dioklecijanov i dva Maksimijanova koje Pink uvrštava u peti period svoje periodizacije (Pink 1931: 20-21). Te je godine naime Allectus ubio protucara Karauzija u Britaniji (RIC V/2: 428) i carstvom je proglašen sveopći mir. Prvog travnja carevi, *augusti* Dioklecijan i Maksimijan pridružuju vladanju još dvojicu suvladara, cezare Konstancija Klora i Galerija Maksimijana (RIC V/2: 204). Tako se kod ove emi-

sije (*Festmünzen*) na novcu augusta čitaju legende IOVI CONSECRAT AVGG kod Dioklecijanova i HERCVLI DEBELLAT, kao i VIRTVS AVGG kod Maksimijanova novca (Pink 1931: 21), dok se na reversima novaca cesara nalaze legende PRINCIPI IVVENTVTIS i PRINCIPI IVVENT (Pink 1931: 21). *Jupiter* kao Dioklecijanovo božanstvo (ta on je *Iovius*) i Herkul kao Maksimijanovo (on je *Herculius*) prate odgovarajuće natpise na reversima (Toynbee 1944: 183-184). U odsječku je oznaka PROM (RIC V/2: 214). Od tri zagrebačka primjerka iz ove značajne emisije jedan je (kat. br. 2) nađen u Sarvašu prije godine 1908, kada ga je muzeju prodao Jakob Wehmann; drugi (br. 3) potječe iz Surduka, a prodao ga je Ljubomir Ličanin 1912. god., dok je treći (kat. br. 4) iskopan u Novim Banovcima (kupljen je god. 1910. od Karla Brennera).

Usporedbe radi skrećemo pažnju na možda najbolji postojeći portret careva Dioklecijana i Maksimijana u malom (Tabla 6). Riječ je o kameu izrađenom krajem 3. st. u Rimu (prema Weitzmannu između 306. i 310.; Weitzmann 1979:11) u sardoniksu ili kalcedonu, koji se prelijeva od bijele žućkaste do jarke narančaste boje, uz nekoliko smeđkastih mrlji (Heiniger 1974: 164). Poprsja careva prikazana su u poluprofilu nalijevo, blago namrštena čela, s kovrčavom kosom, bradom i brcima, te zaogrnuti u plašteve. Pravokutna kameja stavljena je u zlatni okvir s dvije ušice s gornje strane i tri privjeska s donje, lijevi kabošon i srednja prizma su smaragdi, a desni je privjesak od staklene paste. Na donjem širem dijelu okvira urezan je ispod svakog lika natpis: DIOCL MAXIM XXX, pa o identitetu prikazanih careva ne bi trebalo dvoumiti.

Iz siscijske kovnice proizašao je veliki brončani medaljon (kat. br. 5) Dioklecijana i Maksimijana. Detaljno ga je objavio Benko Horvat (Horvat 1933), a s njegovim mišljenjem da je medaljon iskovan u Sisciji godine 293. složila se i Jocelyn Toynbee koja ga je također i reproducirala (Toynbee 1944: 52, n. 64; 81, n. 71; 178, n. 159; Pl. IV, 4). Medaljon je god. 1931. izvađen iz rijeke Kupe i nabavio ga je Stjepan Regény urar iz Vlaške ulice u Zagrebu i član Hrvatskog numizmatičkog društva. Slijedeće godine je Hrvatsko arheološko društvo, na poticaj Viktora Hoffillera, od Regényia otkupilo medaljon za zagrebačku zbirku.

Osamdesetih godina ovog stoljeća iz Kupe je izvađen još jedan vrijedan kov obaju vladara: kvadrans s poprsjima Dioklecijana na aversu i Maksimijana na reversu (kat. br. 6). Na vrlo dobro sačuvanom primjerku od bronce portreti careva slični onima s većih izdanja siscijske kovnice. Jedan sličan kvadrans objavio je Gneccchi (Gneccchi III, 1912: 80 no. 6; T. 158, no. 16).

Dva daljnja aurea siscijske kovnice, iz iste emisije sa *SIS u odsječku, iz petog perioda prema Pinku (Pink 1931: 55), odnosno I. grupe prema RIC (RIC VI: 436-442) iz 295-6. god., kupljena su godine 1910. na aukciji kod dra Jakoba Hirscha u Münchenu i uvrštena su u znanstvenu literaturu kao vrlo značajni primjerci (kat. br. 7-8). Portreti careva su tu već dosta stilizirani i širokih vratova, osobito portret Maksimijana. I jedan i drugi revers je ponešto oštećen, na Maksimijanovu aureu malo jače. Pink je oba primjerka uvrstio u svoju odličnu studiju, no što se tiče Maksimijanova aurea, nije povezao da je riječ o jednom te istom primjerku iz Hirschove aukcije (Pink 1931: 55). To nisu, čini se, ni znali ni Sutherland ni Carson (RIC VI: 456, 13; 457, 16), koji su ih stupnjevali trećim stupnjem rijetkosti.

Nikomedijski aureus Maksimijana (kat. br. 9) nađen je u prvoj polovici 19. stoljeća u Petrijancu, no ne pripada znamenitom skupnom nalazu iz godine 1805. U Sabljarovom inventaru, kompiliranom sve do njegove smrti 1865. godine navedeno je da je zlatnik poklonio Ladislav Kiš, veliki sudac Varaždinske županije, no bez naznake godine - to isto piše i u jednom od Sabljarovih popisa darova i darovatelja Narodnome muzeju iz pedesetih godina. Maksimijanova glava na aversu zlatnika odudara od uobi-

čajenog portreta (RIC VI, 553, 3; L'Orange 1984: T.65d) i više slični samomu Dioklecijanu iz iste kovnice (RIC VI, 554, 11; L'Orange 1984: T.64c). Isto tako i prikaz Jupitera s legendom IOVI CONSERVATORI na naličju upućuje na Dioklecijana (RIC VI, 554, 5b dif.). Uz oznaku kovnice SMN u odsječku, pojavljuje se već poznata ligatura NK na kraju legende reversa, koja bi također trebala označavati Nikomediju (Pink 1931: 44). Na jednom aureu Konstancija Klora iz iste kovnice, koji se nalazi u Budimpešti, postoji slična ligatura slova HRC, koju se može protumačiti kao HERCVLIVS (Pink 1931: 45; RIC VI, 554, n.2), a isto se javlja i na njegovom novcu ranije emisije bez točke ispred SMN u odsječku (RIC VI, 554, n. 1). Zagrebački je primjerak i bez navedenog detalja legende na reversu stupnjevan petim stupnjem rijetkosti.

Vrlo je lijep portret Dioklecijana na aureu iz Antiohije (kat. br. 10), datiranom između 284. i 294. god. točnije oko 286. god. (RIC V/2: 255). Poprsje cara mršavo je i vrat dugačak (L'Orange 1984: T.64a), za razliku od kasnijih (RIC VI, 615, 21; L'Orange 1984: T.64, 21) s punijim licem i zadebljanim vratom. Taj je zlatnik kupljen god. 1912. sa zbirkom Oskara Frimla (Petrovaradin, 21.1. 1871. - Osijek, 23. XI. 1934.), člana ravnateljstva *Gornjogradskog založnog zavoda u Osijeku* i predsjednika *Slavonskog gospodarskog društva u Osijeku, Podružnice u Josipovcu-Krvavici* (Imenik 1908: 140, 147).

Tri posljednja zlatnika potječu iz zbirke Nikole Athanasijeva Plavšića, tajnika trgovačko-obrtne komore i gradskog zastupnika u Osijeku, *viteza reda Franje Josipa I, posjednika zlatnog krsta za zasluge s krunom, posjednika kr. portugalskog vojničkog reda of Villa Vicosa III. razreda, častnika kr. srbskog reda takovskog, viteza kr. belgijskog reda Leopoldova, posjednika internacionalne medalje za znanosti i industriju, pravog člana kr. ug. industrijalnog vieća, člana ravnateljstva i egzekutivnog organa slavonskih vicinalnih željeznica* (Imenik 1900: 21, 111, 315; Imenik 1912: 124). Kad je Plavšić, inače strastven sakupljač, umro oko god. 1913, Brunšmid je njegovu obimnu zbirku otkupio god. 1915. Uz veliki broj originala u svim kovinama sadržavala je i više patvorina zlatnog novca, koje, kako se čini, gotovo sve potječu iz iste radionice. Brunšmid je naime tih ratnih godina svjesno ulagao veće svote u falsificirane zlatne predmete - o čemu je mnogo godina kasnije V. Hoffiller pripovijedao svojim studentima. Takove investicije nije, dakako, mogao pravdati pred zemaljskom vladom, te su i falsifikati na taj način morali ući u inventare kao i originalni predmeti. Patvoreni zlatnici Plavšićeve zbirke lijevani su, a zatim umjetno istrošeni, kako bi odavali utisak dugog vremena provedenog u opticaju. Katkada su pojedini primjerci i udarani, bušeni, ili su čak dobivali ušice, sve u namjeri da se slaboj imitaciji dade izgled vrlo starog autentičnog novca. Među tri takva aurea Prve tetrarhije koji potječu iz spomenute zbirke dva su Dioklecijanova (kat. br. 11-12), a jedan je Maksimijanov (kat. br. 13).

KATALOG

a) kovnica *Aquileia*

1. *Maximianus* (285-305), *aureus*, c. 294-1. V. 305.

Av.: MAXIMIA NVSPFAVG Lovorom ovjenčano poprsje cara nadesno; biserna kružnica.

Rv.: IOVICONSERVAT ORIAVGGNN Jupiter, nag, stoji licem, glava nalijevo; u d. drži snop munja, u lj. dugačak skeptar; plašt prebačen preko leđa. AQ u ex. Biserna kružnica.

AV, 20,5 mm, 5,48 g, 340°; AMZ Inv. br. 26.143

Primjerak kupljen god. 1915. sa zbirkom Nikole Plavšića iz Osijeka.

Coh. VI², 530, 372; Pink nema; RIC VI, 311,4.

b) kovnica *Roma*

2. *Diocletianus* (284-305), *aureus*, svečana emisija, 293.
Av.: DIOCLETI ANVSPFAVG Lovorom ovjenčano poprsje cara nadesno; biserna kružnica.
Rv.: IOVICO NSER VATAVGG Jupiter, nag, stoji nalijevo, zagrnut plaštem preko ramena, u d. drži snop munja, u lj. dugačak skeptar; biserna kružnica. PROM u ex.
AV, 18,5 mm, 5,50 g, 0°; AMZ Inv. br. 12.600
Nađen u Sarvašu; kupljen god. 1908. od Jakoba Wehmanna.
Coh. V¹, 378,35; Coh. VI², 437,221; Pink. 1931, p. 21.
3. *Maximianus* (285-305), *aureus*, svečana emisija, 293.
Av.: MAXIMIA NVSPFAVG Lovorom ovjenčano poprsje nadesno; biserna kružnica.
Rv.: HERCVLID EBELLAT Herkul stoji nalijevo i kijačom ubija hidru; PROM u ex.; biserna kružnica.
AV, 18x19 mm, 5,41 g; 20°; AMZ Inv. br. 19.177.
Nađen u Surduku; prodao Ljubomir Ličanin god. 1912.
Coh. V¹, 443,43 (Blacas); Coh VI², 517,255 dif.; Pink 1931, p. 20.
4. kao gore
AV, 18x19 mm, 4,99 g; 0°; AMZ Inv. br. 12.824
Nađen u Novim Banovcima, prodao Karl Brenner god. 1910.

c) kovnica *Siscia*

5. *Diocletianus et Maximianus*, medaljon, 293.
Av.: IMPDIOCLETIANOETMAXIMIANOAVGG Poprsja Dioklecijana I. i Maksimijana d., jedan nasuprot drugoga; lovorom ovjenčani, zaogrnuti carskim plaštem; Dioklecijan drži u d. kuglu s Viktorijom, Maksimijan u lj. skeptar s orlom; linearna kružnica.
Rv.: VICTORIAEAVGVSTORVM Dioklecijan, u oklopu i plastu, stoji nadesno; u d. drži i pruža kuglu Maksimijanu koji stoji nalijevo, u oklopu i plastu, u lj. drži koplje prema dolje; ovjenčavaju ih dvije Viktorije; VOT X u ex.; linearna kružnica.
Izvađen iz Kupe u Sisku 1931. god.; Hrvatsko arheološko društvo kupilo od Stjepana Regenyi-a, urara iz Zagreba i poklonilo Arheološkome muzeju.
AE, 41 mm, 39,09 g, 0°; AMZ Inv. br. 37.648
B. Horvat 1933; J. M. C. Toynbee 1944, 52, No. 64; 81, No. 4; 118, No. 159; Pl. IV, 4.
6. *Diocletianus et Maximianus*, *quadrans*, 293.
Av.: DIOCLETIANVSAVG Lovorom ovjenčano poprsje cara u oklopu i plastu nad.; biserna kružnica.
Rv.: MAXIMIANVSAVG Lovorom ovjenčano poprsje cara u oklopu i plastu nalijevo; biserna kružnica.
AE, 15 mm, 0,95 g; 20°; AMZ Inv. br. (2231)
Izvađen iz Kupe u Sisku god. 1987.
Coh. V¹, 428,9 dif.; Coh. VI², 481,9 dif.; Gneccchi III, 80,6; RIC V/2, 257,336 (LVG).
7. *Maximianus* (285-305), *aureus*, c. 295-6.
Av.: MAXIMIANVSAVG Lovorom ovjenčano poprsje cara nadesno; biserna kružnica.
Rv.: HERCVLI PACIFERO Herkul stoji, licem, glava nalijevo; u uzdignutoj desnici drži grančicu, u ljevici kijaču i lavlju kožu; *SIS u ex.; biserna kružnica.
Aukcija Dr. Jacob Hirsch, Miinchen, 1910 (kat. XXIX, 1345)
AV, 18,5 mm, 4,80 g, 180°; AMZ Inv. br. 12.825
Coh. VI², 519,271; Pink 1931, p. 55; RIC VI, 456,13

8. *Diocletianus* (284-305), *aureus*, c. 295-6.
Av.: DIOCLETIAN VSAVGVSTVS Lovorom ovjenčano poprsje cara nadesno; biserna kružnica.
Rv.: IOVIV ICTORI Jupiter, nag, stoji nalijevo, zaogrnut hlamidom, u desnici drži kuglu s Viktorijom, u ljevici dugački skeptar; *SIS u ex.; biserna kružnica.
AV, 19 mm, 5,40 g, 180°; AMZ Inv. br. 12.629
Aukcija Dr. Jacob Hirsch, München, 1910. (kat. XXIX, 1321)
Coh. VI², 446,307 dil; Pink 1931, p. 55; RIC VI, 457,16.
- d) kovnica *Nicomedia*
9. *Maximianus* (285-305), *aureus*, c. 294.
Av.: MAXIMIA NVSAVGVSTVS Lovorom ovjenčana glava cara nadesno; biserna kružnica.
Rv.: IOVICONSERV ERVATORINK (NK u ligaturi =NIKOMEDIA) Jupiter stoji nalijevo, u desnici drži snop munja, u ljevici dugačak skeptar; hlamida prebačena preko leđa; SMN u ex.; biserna kružnica.
Primjerak nađen u Petrijancu; poklonio Ladislav Kiš u Varaždinu, prije 1865.
AV, 20 mm, 5,45 g, 0°; AMZ Inv. br. 12.848
Coh. VI², 531,374; RIC VI, 554,5 b, dif.
- e) kovnica *Antiochia*
10. *Diocletianus* (284-305), *aureus*, 284-294.
Av.: IMPCCVALDIOCLETIANVSPFAVG Lovorom ovjenčano poprsje cara, u oklopu i plastu nadesno; biserna kružnica.
Rv.: IOVICONSERV ATORIAVG Jupiter stoji nalijevo, u desnici drži snop munja, u ljevici dugačak skeptar. O (vijenac) 1. u polju; SMA u ex.; biserna kružnica
AV, 20 mm, 4,56 g, 160°; AMZ Inv. br. 18.813
Primjerak kupljen sa zbirkom Oskara Frimla iz Osijeka god. 1912.
Coh. VI², 442,272; Pink 1931, p. 47; RIC V/2, 255,316
- f) patvorine
11. *Diocletianus* (284-305), *aureus*, *Aquileia* c. 303-305.
Av.: DIO CLETIA NVSAVGVSTVS Lovorom ovjenčana glava cara nadesno.
Rv.: XX/DIOCL/ETIAN/IAVG/SMAQ u vijencu.
AV, 19x20 mm, 4,90 g, 0°; probušen; AMZ Inv. br. 26.142
Primjerak kupljen god 1915. sa zbirkom Nikole Plavšića iz Osijeka.
(Pink 1931, p. 27); Coh. VI², 478,549; Trau No. 3292; RIC VI, 312,12.
12. *Diocletianus* (284-305), *aureus*, *Roma*, c. 284-c. 294.
Av.: IMPCCVALDIOCLETIANVSAVG Lovorom ovjenčano poprsje cara, u oklopu i plastu nadesno; biserna kružnica.
Rv.: ORIE N SAVG Sol korača nalijevo; podiže desnicu, u ljevici drži bič; biserna kružnica.
AV, 19x20 mm, 4,50 g, 0°; sa spljoštenom ušicom; AMZ Inv. br. 26.141.
Primjerak kupljen god 1915. sa zbirkom Nikole Plavšića iz Osijeka.
Coh. VI², 454,349; Pink 1931, 15; RIC V/2, 235, 148, 3D.
13. *Maximianus* (285-305), *aureus*
Av.: IMPMAXIMIANVSAVG Lovorom ovjenčano poprsje cara, s lavljom kožom i kijačom nalijevo; biserna kružnica.
Rv.: VIRTVSAVGG Jupiter 1. i Herkul d., stoje jedan nasuprot drugoga i drže se za ruke; biserna kružnica.
AV, 20,5 mm, 4,64 g, 180°; probušen; AMZ Inv. br. 26.144
Primjerak kupljen sa zbirkom Nikole Plavšića iz Osijeka.
Coh. V¹, 450,93; Coh. VI², 555,600.
-

BIBLIOGRAFIJA

- COHEN V¹ - COHEN, H. Description historique des monnaies frappées sous l'empire romain communément appelées médailles impériales, V¹. Paris 1861.
- COHEN VI² - COHEN, H. Description historique des monnaies frappées sous l'empire romain communément appelées médailles impériales, VI². Paris 1886.
- GNECCHI 1912 - GNECCHI, F. I medaglioni romani, III. Milano 1912.
- HEINIGER 1974 - HEINIGER, E. A. - J. HEINIGER. Le grand livre des bijoux. Lausanne - Paris 1974.
- HORVAT 1933 - HORVAT, B. Dosad nepoznat brončan medaljon cara Dioklecijana i Maksimijana Herkulija. Résumé: Ein unbekannter Bronzemedailon d. Kaiser Diokletian u. Herkulus. *Numismatika* (Zagreb), 1/1933: 19-22 + Tab. I, 3.
- IMENIK - Imenik dostojanstvenika, činovnika i javnih službenika kraljevine Hrvatske i Slavonije. Zagreb 1900; 1912.
- L'ORANGE 1984 - L'ORANGE, H.P. - R. UNGER. Das spätantike Herrscherbild von Diokletian bis zu den Konstantin-Söhnen 284-361. n. Chr. Das römische Herrscherbild III. Berlin 1984.
- PINDER 1843 - PINDER, M. Die Beckerschen falschen Miinzen. Berlin 1843.
- PINK 1930 - PINK, K. Die Silberprägung der Diocletianischen Tetrarchie. *Numismatische Zeitschrift*, 23 (63)/1930: 9ff.
- PINK 1931 - PINK, K. Die Goldprägung des Diocletianus und seiner Mitregenten (284 bis 305). *Numismatische Zeitschrift*, 24 (64)/1931: 1-59.
- RIC V/2 - MATTINGLY, H. - E.A. SYDENHAM. The Roman Imperial Coinage, V/2. London 1968.
- RIC VI - SUTHERLAND, C.H.V. - R.A.G. CARSON. The Roman Imperial Coinage, VI. London 1967.
- TOYNBEE 1944 - TOYNBEE, J.M.C. Roman Medallions. *American Numismatic Societj, Numismatic Studies*, 5/1945.
- TRAU 1935 - Sammlung Franz Trau. Münzen römischer Kaiser. Wien 1935
- WEITZMANN 1979 - WEITZMANN, K. The Age of Spirituality. New York 1979.

OPIS TABLI DESCRIPTION OF PLATES

Tabla 1-5

Tekući brojevi na tablama odgovaraju brojevima kataloga.

Plates 1-5

Current numbers on plates correspond to those of the Catalogue.

Tabla 6

Dvostruki portret Dioklecijana i Maksimijana, cameo, kalcedon ili sardoniks, zlato, smaragdi, staklena pasta; 35x43 mm (40x45 mm)

Dumbarton Oaks, Washington DC, 47.14

(Weitzmann 1979; 11-12, br. 4; snimio R. Mendez)

Plate 6

Double portrait of Diocletian and Maximian, cameo, chalcedony or sardonyx, gold, emeralds, glass paste; 35x43 mm (40x45 mm)

Dumbarton Oaks, Washington DC, 47.14

(Weitzmann 1979: 11-12, No.4)

SUMMARY
SOME NOTABLE STRIKES OF THE DIOCLETIANIC TETRARCHY
IN THE ZAGREB ARCHAEOLOGICAL MUSEUM

The numismatic collection of the Zagreb Archaeological Museum possesses a number of notable strikes of the First Tetrarchy - medallions and *aurei*. They were examined by Karl Pink, Andreas Alföldi and Jocelyn Toynbee in person and are therefore not unknown in the standard modern works dealing with the coinage of that period, yet they have remained as such unpublished in detail and unreproduced. This is now attempted by the authors in this paper.

Only two of the emperors - the *Augusti*, Diocletian and Maximian are represented in the material described, issued from the following mints: *Aquileia* (cat. no. 1), Rome (cat. no. 2-4), *Siscia* (cat. no. 5-8), *Nicomedia* (cat. no. 9) and Antioch (cat. no. 10).

Maximian's *aureus* from the mint of Aquileia (cat. no. 1) entered the Zagreb collection together with the large coin collection of Nikola Plavšić of Osijek in 1915. It was left aside by Pink, but A. Alföldi made a rubbing of it which was subsequently taken into consideration by the authors of RIC VII (RIC VII, 311, 4). The obverse has slightly been damaged and the reverse scratched.

There are three medallions (*Festmünze*) from the Roman mint from AD 293 (cat. nos. 2-4), one of Diocletian and two of Maximian, all bearing the mint-mark PROM in the exergue of the reverse. Out of these three specimens one was found at Sarvaš (cat. no. 2) before 1908, when it was sold to the Museum by Jakob Wehmann; the second (cat. no. 3) comes from Surduk and was sold by Ljubomir Ličanin in 1912, the third (cat. no. 4) was dug up at another coin-rich site, Novi Banovci and purchased from Karl Brenner in 1910.

The large bronze medallion of Diocletian and Maximian (cat. no. 5) was struck at *Siscia* and published in detail by B. Horvat in 1933 (Horvat 1933). J. Toynbee agreed with him that the medallion came from *Siscia* and that it was minted in AD 293 and she too reproduced it (Toynbee 1944: 52, n. 64; 81, n. 71; 178, n. 159; Pl. IV, 4). This beautiful piece was found in the Kupa (*Colapis*) in 1931 and bought by S. Regényi, a Zagreb clock-maker a collector and a member of the Croatian Numismatic Society. In the following year the Croatian Archaeological Society, on the suggestion of Viktor Hoffiller, bought the medallion and presented it to the Zagreb collection.

The Kupa yielded another important bronze medallion in the eighties of this century - one of the many thousands of coins that are yearly excavated by various individuals and end up in private collections in this country and abroad - a *quadran*s with the busts of Diocletian on the obverse and Maximian on the reverse. Judging from the style of portraiture on this tiny and well preserved specimen, it was also minted in *Siscia*. It was acquired for the museum collection in 1987.

Two further specimens are *aurei*, also from the mint of *Siscia*, both belonging to the same emission with #SIS in the exergue, dated to AD 295-6. They were purchased at the Dr. Jacob Hirsch auction in Munich in 1910, and have been registered by the standard literature as significant specimens (cat. nos. 7-8). Pink knew of both of them, yet did not realize that the *aureus* of Maximian in Zagreb and the one sold at the Hirsch auction were identical (Pink 1931:55). This fact seems to have been ignored by Sutherland and Carson as well (RIC VI: 456, 13; 457,16).

One *aureus* of Maximian (cat. no. 9), excavated at the beginning of the last century at Petrijanec - it does not belong to the rich hoard of 1805 - was presented by Ladislav Kiš, the grand judge of the County of Varaždin, probably in the fifties of the same century, as witnessed by the old inventory compiled by Major Mijat Sabljar (+1865). The portrait of Maximian on the obverse of this coin struck at Nicomedia in c. 294 differs from his usual portraiture and reminds one of Diocletian's portraits from the same mint. Besides the mint-mark in the exergue (SMN) the familiar mark NK in ligature appears at the end of the legend (Pink 1931:44).

Diocletian's portrait on the *aureus* struck at Antioch in c. 286 (cat no. 10) is very beautiful and still shows the individual lean features of the emperor. This coin was bought in 1912 together with the collection of Oskar Friml of Osijek.

In addition three more *aurei* are published, all obvious fakes, acquired with the large collection of Nikola Plavšić of Osijek in 1915. In spite of the fact that the bulk of this collection was really valuable, quite a high percentage of gold specimens were very doubtful, coming probably from the same workshop. They all were cast, then artificially worn, battered and even pierced or provided with hoops, all with the aim of giving the coin an authentic look. Brunšmid knew, of course that they were fakes, yet during the war years deliberately invested considerable funds in gold objects. This, of course, could not have been explained to the territorial government and so such items had to be catalogued into the inventory books also.

Tabla 1

Tabla 2

Tabla 3

Tabla 4

Tabla 5

Tabla 6